

Sygn. akt: KIO 253/26

POSTANOWENIE
z dnia 13 lutego 2026 roku

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Justyna Tomkowska
Członkowie: Joanna Stankiewicz-Baraniak
Ryszard Tetzlaff

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym bez udziału Stron w dniu **13 lutego 2026 roku**

w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu

19 stycznia 2026 roku przez wykonawcę **MODERTRANS POZNAŃ Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością siedzibą w Poznaniu** (Odwołujący)

w postępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego – **Gdańskie Autobusy i Tramwaje Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gdańsku**

postanawia:

1. Umorzyć postępowanie odwoławcze;
2. nakazać zwrot z rachunku bankowego Urzędu Zamówień Publicznych kwoty **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnastu tysięcy złotych zero groszy) na rzecz **Odwołującego - MODERTRANS POZNAŃ Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu** uiszczonej tytułem wpisu od odwołania;
3. znieść w pozostałym zakresie koszty między Stronami.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do **Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.**

Przewodnicząca:

.....

Członkowie:

.....

.....

Sygn. akt KIO 253/26

UZASADNIENIE

Zamawiający: Gdańskie Autobusy i Tramwaje Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gdańsku prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia w trybie przetargu nieograniczonego pn. „Dostawa fabrycznie nowych niskopodłogowych tramwajów dwukierunkowych”, do którego zastosowanie ma ustawa z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm., dalej: „ustawa Pzp”). Ogłoszenie o zamówieniu opublikowano pod nr 8160-2026 w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 8 stycznia 2026 r.

Dnia 19 stycznia 2026 roku do Prezes Krajowej Izby Odwoławczej w Warszawie, na podstawie art. 513 pkt 1 i pkt 2 ustawy Pzp odwołanie w postępowaniu złożył MODERTRANS POZNAŃ Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością siedzibą w Poznaniu, dalej jako „Odwołujący”.

Termin na złożenie odwołania został zatem zachowany. Odwołujący uiszczył wpis od odwołania w kwocie stosownej na rachunek bankowy Urzędu Zamówień Publicznych. Odwołanie dotyczyło pakietu nr 1.

Odwołanie złożono wobec czynności i zaniechań Zamawiającego względem treści ogłoszenia wszczynającego postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego oraz treści specyfikacji warunków zamówienia (dalej jako „SWZ”).

Odwołujący zarzucał Zamawiającemu naruszenie:

1) art. 1 ust. 1 pkt. 2 i ust. 2 w zw. z art. 2 pkt. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1780 z dnia 23 września 2019 r. ustanawiającego standardowe formularze do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1986 (e-formularze) (dalej jako: „Rozporządzenie”) w zw. z art. 69 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (dalej jako: „Dyrektywa”)

w zw. z art. 87 ust. 1 Pzp przez zaniechanie jego zastosowania polegające na zaniechaniu wskazania obowiązkowych informacji w treści ogłoszenia o zamówieniu, w szczególności informacji o warunkach udziału w postępowaniu;

2) art. 112 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 Pzp oraz art. 115 ust. 1 pkt 4 Pzp w zw. z art. 362 Pzp

w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 Pzp oraz art. 17 ust. 1 Pzp przez sformułowanie warunku udziału

w Postępowaniu dotyczącego sytuacji ekonomicznej lub finansowej opisanego w pkt. VI.8.2.a) SWZ, tj. warunku posiadania przez Wykonawcę zdolności kredytowej lub środków finansowych w wysokości co najmniej 100.000.000,00 zł, w sposób nieadekwatny

i nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia i nadmierny dla zweryfikowania zdolności wykonawcy niezbędnej do należytego wykonania zamówienia, a w konsekwencji prowadzący do bezzasadnego ograniczenia kręgu podmiotów zdolnych ubiegać się

o zamówienie, co narusza także zasady uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców, proporcjonalności i efektywności.

Odwołujący wnosil o uwzględnienie odwołania oraz nakazanie Zamawiającemu dokonania:

a) odpowiedniej modyfikacji treści Ogłoszenia przez wskazanie w jego treści informacji obowiązkowych, w szczególności co do warunków udziału w postępowaniu oraz

b) odpowiedniej modyfikacji SWZ przez obniżenie kwoty wskazanej w warunku udziału w postępowaniu dotyczącym posiadania przez Wykonawcę zdolności kredytowej lub środków finansowych do wysokości niezbędnej do zapewnienia należytej realizacji zamówienia, nieprzekraczającej kwoty 50.000.000,00 zł.

Skład orzekający Krajowej Izby Odwoławczej, wyznaczony do rozpoznania niniejszej sprawy odwoławczej ustalił i zważył, co następuje:

W aktach sprawy do dnia wydania niniejszego postanowienia w aktach sprawy nie ujawniono zgłoszenia przystąpienia po żadnej ze stron.

Odwołujący wykazał interes w korzystaniu ze środków ochrony prawnej. Odwołanie nie zawierało braków formalnych.

W dniu 3 lutego 2026 roku Odwołujący złożył wniosek o umorzenie postępowania odwoławczego na podstawie art. 568 pkt 2 ustawy Pzp z uwagi na to, że dalsze postępowanie stało się zbędne.

Odwołujący zaznaczył, że Zamawiający w dniu 22 stycznia 2026 r. opublikował zmianę SWZ, nadając warunkowi udziału w postępowaniu określonego w pkt. VI.8.2.a) SWZ na następujący: *wykonawca, posiada środki finansowe lub zdolność kredytową nie mniejszą niż 50.000.000,00 zł*". Analogiczna informacja została uwzględniona w opublikowanej tego samego dnia korekcie Ogłoszenia.

Tym samym Zamawiający zmodyfikował kwestionowane przez Odwołującego postanowienia dokumentacji postępowania w sposób zgodny z żądaniami odwołania. Zmiana treści SWZ oraz Ogłoszenia w tym zakresie powoduje, że czynności i zaniechania zaskarżone przez Odwołującego – wyrażające się w nieprawidłowym sformułowaniu pkt. VI.8.2.a) SWZ oraz zaniechaniu wskazania informacji o podstawach wykluczenia w treści Ogłoszenia - utraciły swój byt prawny. Z tego też względu odpadł substrat zaskarżenia, którym były czynności i zaniechania Zamawiającego objęte zarzutami odwołania.

Jak wskazuje się w doktrynie *„zbędność postępowania odwoławczego to sytuacja, w której przestał istnieć spór poddany pod rozstrzygnięcie Izby”* (W. Dzierżanowski [w:] Ł. Jaźwiński, J. Jerzykowski, M. Kittel, M. Stachowiak, W. Dzierżanowski, Prawo zamówień publicznych. Komentarz, Warszawa 2021, art. 568.). Z analogiczną sytuacją mamy do czynienia

w niniejszym stanie faktycznym, ponieważ zaskarżona treść SWZ została zmodyfikowana, a braki Ogłoszenia uzupełnione, a więc przestały już istnieć.

Mając na uwadze powyższe, Izba zważyła co następuje:

W ocenie Izby nie budzi wątpliwości, iż w przedmiotowej sprawie, w związku z dokonanymi czynnościami Zamawiającego może znaleźć zastosowanie art. 568 pkt 2 ustawy Pzp, zgodnie z którym Izba umarza postępowanie odwoławcze w przypadku stwierdzenia, że dalsze postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne.

Zgodnie ze stanowiskiem doktryny *Podstawą do umorzenia postępowania jest również stwierdzenie przez Izbę, że postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne lub niedopuszczalne. Ustawodawca nie doprecyzował, o jakie sytuacje chodzi. Z pewnością dyspozycją przepisu objęte będą sytuacje utraty bytu prawnego przez stroną odwołania, na skutek likwidacji lub śmierci odwołującego. Wydaje się również, że podstawa umorzenia zaistnieje, jeśli zamawiający przed zakończeniem rozprawy unieważni postępowanie, wówczas spór stanie się bezprzedmiotowy, a ewentualnemu zaskarżeniu w drodze odwołania będzie podlegała nowa czynność zamawiającego.”* (Komentarz Prawo Zamówień Publicznych, pod red. Marzeny Jaworskiej, Wydawnictwo C. H. Beck, W-wa 2021, str. 1236).

W ocenie Izby do takich sytuacji zalicza się również sytuacja, która zaistniała w przedmiotowym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego oraz postępowaniu odwoławczym.

Zamawiający dokonał modyfikacji dokumentów postępowania, w tym warunków udziału w postępowaniu zgodnie z żądaniami odwołania i powyższe zmiany uwzględnił zarówno w ogłoszeniu o zamówieniu, jak również w treści SWZ.

Tym samym przed wyznaczeniem posiedzenia i rozprawy przed Izbą nie istniały już czynności, do których odnosiły się zarzuty odwołania i których prawidłowość kwestionował Odwołujący. Dla składu orzekającego Izby oznacza to weryfikację (autokontrolę) wszystkich czynności, które dotychczas podjął w postępowaniu Zamawiający.

Dalej dostrzeżenia wymaga, że w momencie orzekania przez Izbę nie istniał substrat odwołania, będący podstawą korzystania ze środków ochrony prawnej przez Odwołującego.

A jednocześnie z dniem anulowania określonych czynności, otwierał się wykonawcom ponownie termin na wniesienie odwołania odnoszącego się do nowych czynności Zamawiającego.

Aby Izba mogła rozpoznać wniesione odwołanie – musi ono dotyczyć czynności Zamawiającego (art. 513 pkt 1 ustawy Pzp). Zatem na moment wniesienia odwołania musi istnieć substrat zaskarżenia, będący podstawą dla wykonawcy do wniesienia środka ochrony prawnej. W niniejszej sprawie niewątpliwie substratem zaskarżenia była czynność Zamawiającego polegająca na ustaleniu warunków udziału w postępowaniu i sformułowaniu treści ogłoszenia o zamówieniu.

Następnie dostrzeżenia wymaga, iż zgodnie z treścią art. 552 ust. 1 ustawy Pzp Izba wydając orzeczenie bierze pod uwagę stan rzeczy ustalony na moment zamknięcia postępowania odwoławczego. Ustawodawca przewidział zatem sytuację, w której może dojść do zmian w toku postępowania o udzielenie zamówienia – co Izba zobowiązana jest uwzględnić wydając orzeczenie w sprawie w toku postępowania przed Izbą. Zauważenia również wymaga, że przepisy ustawy nie zobowiązują Zamawiającego do zawieszenia postępowania o udzielenie zamówienia, wobec wniesionego odwołania.

Izba wskazuje, że treść art. 552 ust. 1 ustawy Pzp, podobnie jak w przypadku art. 316 § 1 kpc, w myśl którego podstawą wydania przez sąd wyroku jest stan rzeczy istniejący

w chwili zamknięcia rozprawy – nakazuje uwzględnienie aktualnego stanu faktycznego

w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Ponadto stan rzeczy - o którym mowa jest

w przepisie art. 552 ust. 1 ustawy Pzp - należy analogicznie - jak w art. 316 § 1 kpc - interpretować jako okoliczności faktyczne ustalone przed zamknięciem rozprawy oraz stan prawny, tj. obowiązujące przepisy, które mogą stanowić podstawę rozstrzygnięcia

(wyrok SN z 25.06.2015 r., sygn. akt: V CSK 535/14, wyrok Sądu Apelacyjnego ze Szczecina z 13.09.2018 r., sygn. akt: I Aga 159/18).

Rolą ustalenia stanu rzeczy na moment zamknięcia postępowania odwoławczego jest uwzględnienie aktualnego stanu faktycznego w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Izba jest więc w takim przypadku zobowiązana uwzględnić czynności Zamawiającego, które miały miejsce po wniesieniu odwołania, do czasu wydania orzeczenia w sprawie.

Skoro Zamawiający dokonał nowych czynności, tym samym czynność stanowiąca podstawę wniesienia środka ochrony prawnej przestała istnieć. Zaskarżenie czynności, która

w kształcie wskazanym w odwołaniu już nie istnieje, nie daje podstaw Izbie do stwierdzenia naruszenia przepisów przez Zamawiającego i nie może być podstawą do wydania orzeczenia merytorycznego. Uznać w takiej sytuacji w ocenie składu orzekającego Izby należy, iż prowadzenie dalszego postępowania odwoławczego jest bezcelowe, czyli jak stanowi przepisu ustawy Pzp – zbędne. Jest to przesłanka umożliwiająca umorzenie postępowania odwoławczego i zdaniem Izby może być ona wykorzystywana właśnie

w podobnych sytuacjach. W innym wypadku bowiem odwołanie podtrzymywane przez Odwołującego podlegałoby oddaleniu jako bezzasadne wobec nieistniejącej czynności Zamawiającego. Orzekanie przez Izbę wobec nowych czynności Zamawiającego nie może mieć miejsca, gdyż wykraczałoby poza ramy postępowania odwoławczego, które wyznacza treść wniesionego odwołania. Jednocześnie wynik czynności ponowionych przez Zamawiającego będzie stanowił podstawę do korzystania ze środków prawnych przez Wykonawców po jego ogłoszeniu w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

W konsekwencji mając na względzie okoliczności niniejszej sprawy, orzeczono jak w sentencji, na podstawie przepisu art. 568 pkt 2 ustawy Pzp, umarzając postępowanie odwoławcze.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku na podstawie art. 557 Pzp w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz.U. z 2020 r., poz. 2437) z którego wynika, że w przypadku umorzenia postępowania odwoławczego przez Izbę w całości na skutek stwierdzenia, że dalsze postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne lub niedopuszczalne, koszty o których mowa w § 5 pkt 2, znosi się wzajemnie.

Na podstawie art. 574 Pzp Izba orzekła o dokonaniu zwrotu Odwołującemu uiszczanego wpisu, o czym orzeczono w pkt 2 sentencji orzeczenia.

W tym stanie rzeczy Izba na podstawie art. 568 pkt 2) ustawy Pzp umorzyła postępowanie odwoławcze, orzekając w formie postanowienia na podstawie art. 553 zd. 2 ustawy Pzp.

Przewodnicząca:

.....

Członkowie:

.....

.....